Marius Ungureanu
Vis...

Orice străin ar fi tentat să spună ca viaţa, aici pe Dreen, este un spectacol continuu. Este adevărat că poţi face multe lucruri, iar dacă eşti vizitator şi ai plătit enormul preţ pentru a petrece o săptămână aici, rişti să fii dependent. Bineînţeles însă aşa ceva nu se poate poate întâmpla; oricum figura de stil se poate integra destul de bine în demonstraţie. La sfârşitul sejurului, Gardienii vor avea grija sa îţi aminteşti exact cât trebuie, ceea ce înseamnă de fiecare dată îndeajuns pentru a te determina să faci rost de banii necesari unei noi excursii. Nu te gândi că ai cum să îi păcăleşti şi să rămâi aici. La venire îţi vor ataşa un biosemnal care le va indica dacă o iei razna. Şi cred că nu e nevoie să îţi spun, străinule, ce te aşteaptă dacă vrei să îi păcăleşti.

Atâta timp cât stai cuminte în segmentul dedicat vizitatorilor nu ţi se pot întâmpla prea multe lucruri rele. De fapt, în opinia lor nu ţi se poate întâmpla nimic rău, după cum megaretelele de publicitate te-au informat deja. „Cel mai natural mod de a visa/Devansează VR/Siguranţa somnului de acasă". Am auzit şi eu, deşi regulile interziceau. Şi totuşi, un infim risc exista, atât de improbabil încât îţi spui că nu are cum să te atingă. Dar îţi spun, vizitatorule, tu nu ai cum să mă înveţi pe mine, indiferent cât de multe sejururi ai petrecut aici. Poţi fi cel mai bogat om din galaxie, poţi fi chiar Împăratul, perioada tot iţit este limitata. Regulile sunt clare şi foarte simple, iar una dintre ele spune ca între două excursii trebuie să existe o pauză de două săptămâni dreniene. Te-ai întrebat vreodată de ce?

Îţi voi răspunde eu. Atât la întrebarea asta cât şi la altele pe care ignoranta te împiedică sa le conştientizezi. Cine sunt eu? Unul dintre creatorii acestei lumi, unul dintre băştinaşii Dreen-ului. Ai auzit câteva lucruri despre noi, însă prea puţine pentru a cunoaşte adevărul. Şi mai mult de-atât probabil ca nu te interesează. Îţi voi spune totuşi, exact pentru ca nu vrei să afli, pentru că te laşi îndobitocit de publicitatea Imperiului, pentru că ai învăţat să ţi se spună despre realitate, în loc să o vezi cu ochii tăi.

Sunt pragul de trezire al visului tău, indecizia trecerii la realitate, un bug într-un program controlat de Gardieni. Un element al hazardului, cu o viaţă foarte scurta, însă care te va ajunge. Numele este

irelevant. Oricum, la ce ar conta sa mai ştii şi asta despre cel care îţi pune sejurul în pericol? Pentru ca asta se întâmplă acum, când intruziunea interferează cu visul tău. Eşti luat în vizor, iar dacă alegi să visezi mai departe, să urmezi mesajul ce nu trebuia să existe, încalci regula.

Iar acum trebuie să te întrebi: „Exista limite? Sunt lăsat să visez până la un punct? Holo-urile nu spuneau de aşa ceva!" Bineînţeles că nu spuneau! Cum avea să mai scoţi tu banii dacă ştiai asta? Unii îşi cheltuiesc economiile de o viaţă pentru a ajunge aici, pentru a visa ce vor ei preţ de o săptămână. Îi văd atunci când vin, ahtiaţi după drogul care face să vuiască o galaxie întreagă, gata să se cufunde în cele mai personale fantezii reproduse la cel mai înalt grad de acurateţe. Imperiul a fost făcut să înţeleagă dezavantajul declarării efectului de dependenta, fapt care echivalează cu păstrarea conturilor ce se scurg săptămânal de aici. Tu nu ai de unde să ştii aşa ceva. Eşti doar un vizitator limitat de numeroasele proceduri de protecţie ale Gardienilor. Lor nu le pasa de funcţia pe care o ai. Poţi să încerci să investighezi cât vrei, tot nu vei obţine ceva. Dacă nu crezi, încearcă!

Probabiul ca până acum am reuşit cel puţin să îţi atrag atenţia. Când ajungi aici, când marchezi amprentra ADN pe contract, ei îţi spun că poţi să visezi la orice. Şi adevărul acesta este, doar ca într-un alt context. Dreen-ul este, într-adevăr, cel mai minunat loc pe care l-a cunoscut omenirea până acum. Planeta are o viaţă a ei, iar noi, băştinaşii, ştim asta. Dar Gardienii sunt aici pentru a profita, sunt aici pentru a ne limita noua visele şi pentru a încasa sume enorme de la vizitatori. Ştim că vor să ne elimine, însă aşa ceva este total neprofitabil din punctul lor de vedere.

Noi trăim aici de sute de ani am învăţat să dezvoltam o existenta în armonie cu planeta. Pentru noi, ea este sufletul, iar pentru ea, noi suntem corpul. Nu încerca să vezi asta din punct de vedere ştiinţific. În faţa marilor spectacole ale vieţii ştiinţa este o piesă ruginita, jucata anapoda de amatori pe o scenă obscura. Nu poţi explica ce se întâmplă aici decât cu sufletul. Exact aşa alegi dacă trebuie să mă crezi pe mine sau să consideri mesajul ăsta un fals. Înainte de a te pronunţa, gândeşte-te însă la două lucruri majore: dacă încalci regulile, îţi vei dori să mori, din moment ce Gardienii sunt mânuitorii perfecţi ai viselor; dacă mă ignori însă, te vei intoatree la existentra ta, la traiul de dinainte şi vei dori să îl găseşti la fel. Dar cât de productiv ar fi pentru

afaceriști să își abandoneze clientela după un singur contract? După ce ai ajuns aici, ceea ce ți se părea a fi jocul vieții tale va deveni, de fapt, jocul Gardienilor.

Planeta îi va pedepsi până la urmă, dar noi trebuie să fim mobilul. Tu, străine, cu cei în care crezi și eu, cu poporul meu asuprit. Știi care este strategia? Ei își joacă rolul foarte bine, pe o perioadă îndelungată de timp și o constanta uimitoare. Noi trebuie să izbucnim în acțiuni tragice pentru ca, încet-încet, sacrificiu după sacrificiu, să atragem atenția celor mai mari ca ei.

Pana la vremea în care tu prin mesti mesajul acesta, eu voi fi căzut din coșmar în coșmar, încet, până la moarte. Deci, sunt numărul unu. Necunoscut, nici măcar de semenii mei! Dar sunt mulțumit… Până când ei vor înlătura eroarea, visul meu va interfera cu al tău, o alta limita va fi depășită, un alt fel de eroare se va naște. Și peste un timp nedefinit, vom fi uitați.

Dacă alegi să faci sacrificiul, nu îmi rămâne decât să îți spun care este modalitatea, să îți dezvălui ideea pe care o pierd din vedere Gardienii, atunci când spun „fără limite". Când auzi fraze lipsite de profunzime să te gândești numai la lucruri simple, indiferent de cât de reala este, de fapt, realitatea ta. În mod nu chiar atât de paradoxal pe cât ar părea inițial, limitările nu se referă la modul în care îți concepi visul. Poți alege orice subiect, de la uciderea Gardienilor, pana la distrugerea rasei umane și chiar la negarea a tot ceea ce se întâmplă, la dezvoltarea falsului ce se desfășoară, de fapt aici. Dacă alegi să mă crezi, în unul din visele tale, să îți formezi realitatea după ceea ce ți-am spus, nu îți vor fac nimic.

Soluția aceasta e paradoxala! Trebuie să începi să gândești, trebuie să ajungi să crezi în tine prin vorbele mele și nu în martirismul ce ne așteaptă. Înlătură dezinformarea și presiunea continua a unei noi forme de retardare.

Aici, pe Dreen visele se produc natural, deși după voia ta. Alege să gândești și lasa visul să te ghideze. Nu vei afla nimic nou; nimeni nu va fi undeva acolo pentru a-ți furniza informații. Tu știi totul dinainte, pentru ca mesajul meu ți-a arătat adevărul. Vei afla acolo, pierdut în ultima iluzie, ca acumulezi putere, că ești gata să treci peste orice coșmar pentru a înfăptui un lucru în care crezi.

Dreen nu e visul băștinașilor, al Gardienilor, sau al vizitatorilor. Dreen e visul celor care au nevoie să-și deschidă mintea înainte ca

viaţa sa îi scurgă prin faţa ochilor, sub ordinea Imperiului.

Dreen e salvarea pe care cei slabi nu o găsesc în realitate…

7 decembrie 2001